

SZEGEDI

Megjelenik
havonta
kétszer

KATOLIKUS TUDÓSÍTÓ

Szerkesztőség és
kiadóhivatal:
Belvárosi Plébánia
Tel. 1136.

Dicsértessék a Jézus Krisztus

Irta: *Pezenhoffer Antal.*

Igy köszönt az iskolaév elején a makói utcán volt oktatójának egy ártatlan kálvinista kislány, amin az illető kálvinista oktató úgy megbotránkozott, hogy rögtön cikket írt a Harangzúgásban a »Dicsértessék a Jézus Krisztus!« ellen. Cikkében megállapította, hogy kálvinista embernek sem e köszönést használni, sem »Mindörökké, amen«-nel elfogadni nem szabad. Igaz, hogy a cikk azzal a meghatóan szeretetreméltó tanáccsal végződik, hogy »egymás köszönési formáját se ne bírálgassuk, még kevésbbé gúnyoljuk«, de tiszteletreméltó tanácsát maga a cikkíró cáfolta meg legjobban, mert ki bírál és ki gúnyol, ha még az sem, aki keresztény felebarátainak és magyar honfitársainak köszönési módjáról azt írja, hogy annak hangoztatása közben gyilkolták le a katolikusok a francia kálvinistákat és hogy valahányszor ő ezt a köszönést hallja, mindig ez a »borzalmas mésszárlás« jut eszébe, úgyhogy ő e köszönéskor nem is az Ur Jézus szent nevének dicséretét, hanem a »haldoklók jajkiáltását« véli hallani. Mi bírálat és mi gúnyolódás — mondom — ha még ez se?!

A Harangzúgás olyan túlzásba csap, hogy kálvinista ember részéről nemcsak azt tartja megengedhetetlennek, hogy »Dicsértessék a Jézus Krisztus«-sal köszönjön, hanem még azt is, hogy e köszönést »Mindörökké, amen«-nel elfogadja (!). Mi úgy látjuk, hogy ez a tilalom egyenesen a szeretetlenségre, tapintatlanságra, sőt neveletlenségre való felhívást jelenti. Ha nekem egy cserkész cserkészmódra úgy köszön, hogy »Jó munkát«, ha jólelkű és tapintatos ember vagyok vagy más szóval: ha nem vagyok veszekedő természetű vagy neveletlen, akkor nem utasítom rendre, hogy nekem így ne köszönjön, mert én nem vagyok cserkész, hanem barátságosan úgy teszek, mintha én is cserkész volnék és cserkészesen viszonzom: »Légy résen!«. Ha találkozom

egy leventével és azt mondja: »Szebb jövőt«, mint ahogyan a leventék szokták, ha úriember vagyok, nem adom tudtára, hogy én nem vagyok levente, tehát nekem ne köszönjön így, hanem a kedvéért — legalább is a köszönése elfogadásában — én is leventévé válok (úgy mint szt. Pál apostol, ki azt írja, hogy a zsidók kedvéért zsidó lett) és barátságos mosollyal válaszolok: »Adjon Isten!« Ha nekem egy kálvinista »Jó napot«-tal köszön és én ezt — mint katolikus — tüntetőleg úgy fogadom el, hogy »Mindörökké«, akkor tapintatlan és szeretetlen vagyok és kálvinista felebarátomat megsértem. Ugyanilyen tapintatlan és szeretetlen azonban az a kálvinista is, aki megfogadja a Harangzúgás tanácsát és a katolikus ember »Dicsértessék a Jézus Krisztus« köszöntésére »Jó napot«-tal válaszol. Minden jóérzésűember érzi, hogy ez esetben ennek a »Jó napot«-nak tüntető, sértő, epés jellege van. Már pedig az, aki, ha megtisztelik, köszönet helyett csípéssel válaszol, finom és jólnevelt embernek nem tekinthető. Katolikus emberek úgyis annyira szerények és túlalkalmazkodók, hogy kálvinista embernek »Dicsértessék«-kel legfeljebb csak akkor köszönnek, ha nem tudják róla, hogy kálvinista. Minő durvaság tehát ez esetben tapintatlanul és sértően azonnal tudtul adni, hogy én nem vagyok katolikus, mikor ezt senki sem kérdezte és mikor a köszönő őt megtisztelni akarta és meg is tisztelte. Uri ember tiszteli másnak a meggyőződését és ha a saját eltérő meggyőződése folytán legnagyobb sajnálatára elvekben nem érthet is vele egyet, ezt nem adja okkal, ok nélkül és sértő módon felebarátja tudtára éppen akkor, mikor az illető előzetes köszönésével iránta tiszteletét fejezte ki. Mivel a Harangzúgás igen tisztelt cikkíróját kifogástalan úriembernek kell tartanunk, fel kell tennünk, hogy ő maga is elismeri, hogy e tekintetben kissé elvetette a sulykot és hogy e felvilágosításunk után ő maga is megelégszik azzal a megállapítással, hogy kálvinista embernek »Dicsértessék«-kel *csak köszönnie* nem szabad, de másnak köszönését »Mindörökké«-vel elfogadnia szabad, sőt bizonyos esetekben egyenesen illik és a jó modor követelte kötelesség.

Ámde — legnagyobb sajnálatunkra — még akkor se érthetünk egyet a Harangzúgással, ha csak a »Dicsértessék«-kel való köszönést tiltja olvasóinak, az elfogadást nem. Ha csak ezt tiltja elismerjük — az udvariassággal és a jólneveltséggel nem jut ellenkezésbe, mert hiszen kétségtelen, hogy még a legjobban nevelt és a legszerényebb kálvinistának is megvan az a joga, hogy a maga módján köszönjön; igenis ellenkezésbe kerül azonban a józan megfontoltsággal, továbbá a békeszeretettel és hazafiúi egyetértéssel.

A békeszeretet és hazafiúi egyetértés azt kívánja tőlünk, hogy magyar meg magyar közt ne állítsunk fel mesterséges válaszfalakat, hanem törekedjünk egymás megértésére és az össze-

fogásra mindenben, amiben csak lehet. Mivel kálvinistáink állandóan azt hangoztatják, hogy nekik a haza előbbrevaló, mint a vallás, még azt a kívánságot se vehetnék tőlünk rossz néven, hogy tegyenek is hát úgy, mint ahogy beszélnek és a magyar összefogás nevében és így a haza érdekében engedjenek vallási elveikből. A jelen esetben azonban semmiféle ilyen áldozatra egyáltalán nincs szükség, tehát kétszeresen elvárhatnánk tőlük, hogy mesterségesen, még a köszönésben is, ne válasszák el tőlünk magukat. Ha a kongreganista köszönésről (Nos cum prole pia benedicat virgo Maria — Áldjon meg minket Szűz Mária az Ő kedves Magzatával) lenne itt szó, akkor felhozhatnák, hogy nem köszönhetnek így, mert ez a köszönési mód vallásos meggyőződésükkel ellenkezik, mivel benne Szűz Mária tisztelete szerepel. A »Dicsértessék a Jézus Krisztus«-ban azonban nincs semmi, ami a kálvinista ember vallási meggyőződését sérthetné, a legkisebb vallási ok sincs tehát arra, hogy e köszönést kálvinista ember ne használhassa. Ellenkezőleg: e köszönési mód egyenesen megfelel a kálvinista vallás szellemének, hogy ne mondjam: bizonyos tekintetben kálvinista jellegű. A protestáns felekezetek ugyanis azt kifogásolják a katolikus vallásban, hogy Isten segítségét majdnem mindig a szentek közvetítésével kéri s így a szentekhez való állandó imádság szerintük elhomályosítja a Krisztus, a Megváltó személyét és imádsát. Mennyire kellene tehát örülniök, hogy ebben a köszönési esetben nem áll így a dolog. Itt a katolikusok is közvetlenül dicsérik a Megváltót, nem a szentek közbenjárása által s benne Szűz Mária vagy a szentek egyáltalában nem is szerepelnek. Ha tehát kálvinistáink e köszönés ellen mégis ellenszenvvel viseltetnek és használatát öntudatos kálvinista ember részéről megengedhetetlennek tartják, *mással, mint daccal és az ellentmondás szellemével* nem lehet magyarázni.

Egy állam polgárai, egy haza gyermekei vagyunk; együtt kell élnünk és halnunk egymás mellett egy hazában. Hazánk érdeke, a béke, a keresztény felebaráti szeretet és a szentírás szava (»A zsidóknak zsidó lettem...«) egyaránt azt kívánja, hogy ne azt keressük, ami elválaszt, hanem ami összeköt. Ha egyszer már, sajnos, úgyszólván két táborban vagyunk, legalább abban, amiben egyet hiszünk, amiben egyet értünk (például a Jézus mindörökké való dicsérlésében) ne válasszuk el magunkat mesterségesen egymástól. Mire jó az, hogy a katolikus többség szép köszönési módjával, ami ellen semmi kifogást sem tehetnek, ami a hitük szellemével is megegyezik s melyről még a Harangzúgás is kénytelen elismerni, hogy »elég szép és helyes köszönési forma«, sőt amelyről azt se tagadhatják, hogy szebb és helyesebb is, mint akár a »Jó napot!«, akár a »Van szerencsém«, akár az »Ajánlom magamat« — szembeszálljanak és ellenkezzenek csak azért, mert ez *katolikus* szokás, mert így köszönni a

katolikusok szoktak. Minek kell kálvinistáinknak, ha csakugyan akarják és szeretik a magyar egyetértést és békét, mindenáron arra törekedniök, hogy katolikus honfitársaiktól minél több dologban különítsék el magukat és valami szokás iránt, melyről maguk is kénytelenek elismerni, hogy helyes és szép, sőt helyesebb és szebb, mint az ő szokásuk, ellenszenvvel viseltessenek csak azért, mert nem ők találták ki, hanem a katolikusok. Vajjon ha kálvinistáink erőszakkal nem mindig azt keresték volna, ami elválaszt, hanem ami összeköt és ha egy szokás elfogadásában nem azt nézték volna, hogy katolikus eredetű-e, hanem azt, hogy jó-e és így már évszázadok óta ők is velünk együtt dicsérnék utca, mindenütt a mi Urenk, Jézus Krisztust, kárunkra lett volna-e? Vajjon rosszabbak lettek volna-e tőle, vesztettek volna-e vele? Semmiesetre sem. Sőt e jó szokásban való tisztán külsőséges hasonulás még a katolicizmustól való különállásukat, vele való ellentétüket se gyöngítette volna, mert hiszen olyan szokást fogadtak volna el tőlünk, mely az ő hitükkel is tökéletesen megegyezik, az ő meggyőződésüknek is teljeseen megfelel.

Száz szónak is egy a vége: nem lehet tagadni, hogy kálvinistáinkat a »Dicsértessék a Jézus Krisztus« köszönéstől óvni, attól mesterségesen visszatartani *nem* a magyar hazafiságból, *nem* a kereszténységből, *nem* a szentírásból, *nem* a felebaráti szeretetből, *nem* is a kálvinista hitből és meggyőződésből, *hanem tisztán csak a dac, a viszály, a széthúzás, az ellenkezés, a mindenáron való mesterséges elkülönülés szelleméből ered.* És ezt a jólelkű, Krisztus-tisztelő ember megérzi akkor is, ha egyszerű tanulatlan ember. A zalamegyei Tüskeszentpéter községben — régi anyakönyveket böngészgetve bukkantam rá — egy protestáns ember azért lett katolikus, mert a protestáns tanító rászólt, mikor »Dicsértessék a Jézus Krisztus«-sal köszönt neki. Ha protestáns emberhez nem illik az, hogy a Jézus szent nevét dicsérje, akkor én nem maradok egy percig se protestáns, mondta.

Aztán fel kell hívnom *egy másik szempontra is* a figyelmet. Nagy tévedés azt gondolni, hogy a »Dicsértessék a Jézus Krisztus« egyszerűen csak katolikus köszöntés. Nem. Ez csak a *jobb* katolikusoknak a köszöntése. Sajnos, ezerszámra vannak olyan katolikusok, akik ezt a köszöntést nem ismerik, illetőleg nem szeretik, sőt vannak, akik éppoly ellenszenvvel viseltetnek iránta, mint a Harangzúgás. És kik ezek a katolikusok?, Nem mondom, hogy mind gonoszok, mert hiszen lehetnek köztük nagyon jóra való, és derék emberek is, kiknek nincs más hibájuk, mint az a szerencsétlenség, hogy családi viszonyaik és életkörülményeik mostohasága folytán vallásos katolikus nevelésben nem részesültek. Az azonban vitán felül áll, hogy átlagban a katolikusoknak nem a java az, amely nem használja ezt a kö-

szöntést, azok azonban, akik katolikus létükre is egyenes ellen-szenvvel viseltetnek iránta, föltétlenül a katolicizmus salakja. Miért akarja a Harangzúgás, hogy a becsületes magyar kálvinisták — ha mindjárt csak ebben az egy tekintetben is — éppen a katolicizmus salakjával tartsanak a »Dicsértessék...« gyűlöletében mikor éppoly fáradsággal és a kálvinista különállás és tanok minden sérelme nélkül a javával is tarthatnának.

Hogy visszatérjünk arra a kis kálvinista lányra: vitán felül áll, hogy azért köszönt még volt kálvinista oktatójának is »Dicsértessék«-kel, mert nagyon ártatlan., Ne ijedjenek meg — kérem — tőle annyira; legyenek egész nyugodtak, hogy majd ha megnő az az ártatlan kálvinista kislány, majd nem fog ily »katolikus módon« köszönni. Sajnos, sokszor a léha társaságba járó nagylányok, még ha katolikusok is és még ha volt katolikus hitoktatójukkal találkoznak is, már csak azt mondják, hogy »Jónapot!« Tudják, érzik, hogy az a másik köszönés már az ő szájukba nem való és igazuk is van. És a kálvinista cikkíró, ki elszomorodott az ártatlan kislány köszönésére, azért, mert a Jézust dicsérte, most a nagy változás láttára, a megnőtt lány »Jó napot«-jára, csak nem fog talán megörülni?? Akinek előbbre való hívének hite és erkölce, mint a visszavonás, dac, felekezetiesség és ellenmondás szellemének szítása és a magyart a magyartól elválasztó válaszfalak emelése, még ott és akkor is, mikor semmi szükség sincs rája, az még ha öntudatos kálvinista is, akkor is megörül és boldog, ha a kálvinista kislánytól a Jézus dicséretét hallja és elszomorodik, mikor azt tapasztalja, hogy a kor és a vele járó bűnök növekedtével az Ur szent nevének dicsérete elnémul. Annyira azonban nem szabad lenéznie a kálvinizmust, hogy ilyenkor megörüljön az öntudatos kálvinista és azt mondja: Hála Isten, ez a leány most már megjavult és egész kálvinista módra viselkedik.

ÚJ KÖNYVEK

A magyar tudományos irodalomnak mind nívójára, mind sokoldalúságára nézve kétségtelenül legértékesebb sorozata a Szent István Társulat azon kiadványai, melyeket *Szent István Könyvek* néven ismerünk.

A Szent István Könyvek sorozata legutóbb 5 pompás kötettel szaporodott:

Auguste *Dies*: PLÁTÓ dr. Michel Károly fordításában.

P. *Takács* Ince: NÉRÓTÓL DIOKLÉCIÁNIG (a keresztény-üldözések története).

Stuhlmann Patrik dr.: AZ IFJUKOR LÉLEKTANA (Scientia amabilis).

Pitroff Pál dr.: A SZÉPIRODALOM ESZTÉTIKÁJA.

K. *Török* Mihály Miklós: A MAGYAR EGYHÁZPOLITIKAI HARC TÖRTÉNETE.

Mind az öt kötet széles körben a legnagyobb érdeklődésre tarthat számot. Olvasóinknak a legmelegebben ajánljuk.

Megemlékezés Járosy Dezsőről

Irta: Harmat Artur.

II.

1910-ben a Szauner Zsigmond halálával megüresedett liturgika tanszékre hívták meg az Orsz. Magy. Kir. Zeneakadémiára. Nagy lelkesedéssel és munkakedvvel töltötte be új hivatalát is. Kár, hogy temesvári elfoglaltsága csak minden második héten adott neki alkalmat a zeneakadémián való prelegálásra és így sem növendékeivel nem volt elegendő kontaktusa, sem tárgya tanításában nem fejthetett ki kellő intenzitást.

A most következő esztendőben sokfelől jövő impulzusok hatásaként irodalmi tevékenysége túlzott nagy mértékben fokozódott. Sajnos, a kvalitás rovására. Rengeteg cikkén kívül egymásután jelentek meg nagyobb tanulmányai és könyvei. Mint ha sok évtizedes mulasztásunkat az egyházi zeneírás, kritika és esztétika terén mind ő maga akarta volna pótolni. Túl sokat markolt.

Okos, hasznos és a hazai egyházi zene nivóemelése szempontjából mélyreható tervét: a tanítóképzőintézetek kántorképzésének szakfelügyeletét, a kultuszminisztérium illetékes ügyosztályainak megértő segítségével azonban jól sikerült nyelbeütnie. A szakfelügyelettel őt magát bízta meg a miniszter. E feladatának számos képző meglátogatásával, a kántorképesítőkön való megjelenésével és a zenetanárok szakszerű irányításával kitűnően meg is felelt.

Sok energiát fektetett be két kedvenc ideája: az egyházzenei iskola megszervezésének és magyar szent énekeink egységesítésének propagálásába. Mindakét tervét a háború törte derékon. Mert nélkülül egészen biztos, hogy energiája és mozgékonyága legyőzte volna az útjába gördülő akadályokat.

1917-ben Zenei Szemle címmel egy igen nivós és tartalmas zenekritikai és tudományos lapot indított meg, amelynek hasábjain minden zenei kérdés legilletékesebb magyar képviselőit sikerült megszólaltatnia.

Temesvárnak 1918-ban történt megszállása elszakította tőlünk Járosy Dezsőt is. A Cecilia Egyesület jóideig tetszhalott volt, az Egyházi Zeneközlöny pedig végleg megszűnt. Az országot ért irtóztató csapás kábulatba döntött minden energiát; aléltságunkból alig tudtunk magunkhoz térni. A feltápászkodás első perceiben, 1922-ben, Járosy ismét jelentkezett egy új zenei folyóirattal, az Egyházi Zeneművészet-tel. Ez a lapocska azonban, annak ellenére, hogy négy esztendeig élt, évi egy-két számmal a tengődés, a leromlás és elmulás minden szimptomáját magán hordta.

Am ugyane jelek rövidesen már a szerkesztőjén is meg voltak állapíthatók. Súlyos idegbajjal hozták őt fel Pestre a Mo-

ravesik klinikára, ahol kiváló doktorok körülbelül 2 éven át minden eszközt igénybevettek, amivel csak az orvostudomány ezidőszereint rendelkeznek, hogy öt íróasztalának, kórusának, katedrájának és nekünk visszaadják. De minden kísérlet kudarcot vallott. Az orvosok baját gyógyíthatatlannak deklarálták. Így tehát a klinikán további célja a kezelésének nem is volt, miért is egyházi hatósága intézkedésére mint menthetetlent az egri irgalmasok kórházába szállították. Erős szervezete itt még elég soká küzdött az alattomos, gyilkos kórral, míg végül is ez győzött.

A cikkem elején felvetett kérdésre: ki volt nekünk Járosy Dezső? ezek után már világos és mindnyájunk által jól érthető feleletet lesz módomban adni.

Járosy Dezső ragyogó elme, kitűnő tollú, nagy képzettségű, széles látókörű, univerzális intelligenciájú pap volt. Mint egyházzenesz intranzigensen a Motu proprio alapján állott, de a törvénynek nemcsak a betűjét ismerte, hanem a szellemével is át- meg átítatta magát. Az egyházzenei törvényeket pedig nemcsak tanította, hanem meggyőződéssel vállalta és erejétől telhetőleg, sőt erején túlmenőleg meg is valósította. Nem tartozott a se hús, se hal jellegű cécilianisták közé, kik a különböző rendeleteket csak elméletileg hajlandók elismerni, de gyakorlatban csupa kényelemből a legtöbb rossz, vagy hibás egyházzenei szokást — igen gyakran pasztorációs okokra való hivatkozással — védenek vagy pedig nyilvánvaló abúzusokat hazai privilégiumoknak szeretnének elismertetni. Járosy Dezső példát mutatott rá, hogyan kell a seprűt kézbe venni, hogyan kell kezelni és hogyan lehet porlepte kórusokat ragyogó tisztára seperni nagyobb porverés nélkül.

Ha Járosy Dezső hiányát ma a magyar egyházi zene összes rein érzékenyen megállapítjuk, még fokozottabban fáj eltávozása szűkebb családukon, az O.M.C.E.-n belül. Járosy Dezső oly tisztviselője volt az egyesületnek, aki minden egyéb elfoglaltsága közt az egyesületben vállalt munkakörét tekintette mindenekelőtt való dolgának. Hűségével és fáradhatatlanságával nemcsak felejthetetlen hálánkat vívta ki, hanem követendő példát is adott az egyesület tisztikarának és minden egyes tagjának.

Míg élt, az ő csillogó, ragyogó szelleme adott az O.M.C.E. megnyilatkozásainak és működésének szárnyakat, most, hogy meghalt, a mi imáink segítsék az Ur trónusa előtt remegve-lebegő lelkét.

R.I.P.

Tiszta selyem férfi sál és kendő legolcsóbban

Szász Lajos,
Kárász-u. 2.

Apróságok

A lélek értéke.

A kínai boxerlázadások idején az egyik boxervezér elé vittek egy Mai Pál nevű 14 éves kínai gyermeket. Szüleit legyilkolták katolikus hitük miatt, de ezt a fiataalt még a megvadult boxerek is megsajnálták. A vezér szeretne volna megmenteni a gyermek életét. Azt hitte, könnyen fog menni.

— Ha megtagadod Krisztust — mondotta — kapsz egy rúd ezüstöt.

— Az kevés! — felelt nyugodtan a fiú.

— Jó, hát akkor kapsz egy rúd aranyat — folytatta az alkudozást a vezér, kinek tetszett a gyermek követelődzése. De kijött sodrából ő is, amikor a kis katolikus ifjú újabb választ hallotta:

— Egy aranyrúd sem elég!

— Hát mennyit akarsz, te kis telhetetlen!? — pattant föl már dühösen a vezér.

— Annyit, amennyiért egy másik lelket vehetek magamnak, ha a mostanit Krisztus megtagadásával tönkre teszem. A körülálló boxerek erre azonnal fölkoncolták a kis hitvallót.

Kedves esetet

jegyzett fel a történelem Voltaire-ről, a hihetetlen francia íróról, aki II. Frigyes porosz király egyik lakomáján, mint rendesen, arra használta ragyogó tehetségét, hogy élceket faragott a hit tételei ellen.

— Eladnám mennyországi helyemet egy tallérért az uraknak.

— Voltaire úr, — válaszolja erre az ősz berlini polgármester — nálunk Poroszországban csak akkor veszünk meg valamit, ha bebizonyosodott az eladóról, hogy a kínált portéka valóban az övé. Legyen olyan jó és igazolja, hogy Önnek csakugyan joga van a mennyországban egy helyre. Szívesen megveszem tízezer tallérért is!

— Brávó! — tapsolt Frigyes császár és a gúnyolódó elnémult.

Néhány intelem a gyónóknak.

A gyóntatószék nem panasz helye. Ne foglaljuk le a lelki-
atya drága idejét csöpp dolgokkal és pletykákkal.

Nem árulkodás helye. A kérdés, mit tettél te és nem mit ő.

Nem dicsekvés helye. Bünt jöttél vallani, nem erényt fitogtatni.

Nem vallatás helye. Neked kell elmondanod bűneidet.

Nem mentegetődzés helye. Ne kertelj és szépíts, mert lélekben a mindentudó Isten előtt állsz.

Nem kínzás helye. A pap kérdez, hogy gyógyítson. És nem azért int, hogy megszegyenítsen, hanem hogy utat jelöljön a javulásra.

Nyakkendőt legolcsóbban	Szász Lajos. Kárász-u. 2.
--------------------------------	------------------------------



December

- | | |
|--|---|
| 1. Csütörtök, szt. Eliginor pk. | 16. Péntek, szt. Euzébiusz pk. †† |
| 2. Péntek, szt. Bibiana sz. † | 17. Szombat, szt. Lázár pk. †† |
| 3. Szombat, Xav. szt. Ferenc | 18. <i>Vasárnap</i> , szt. Gracián pk. |
| 4. <i>Vasárnap</i> , szt. Borbála sz. | 19. Hétfő, szt. Pelágia |
| 5. Hétfő, szt. Szabbasz ap. | 20. Kedd, szt. Timót pk. |
| 6. Kedd, szt. Miklós pk. | 21. Szerda, szt. Tamás ap. |
| 7. Szerda, szt. Ambrus pk. | 22. Csütörtök, szt. Zénó vt. |
| 8. <i>Csütörtök</i> , Boldogasszony Szep-
lőtelen Fogantatása | 23. Péntek, szt. Viktória sz. † |
| 9. Péntek, Four. szt.. Péter † | 24. Szombat, Ádám és Éva †† |
| 10. Szombat, szt. Melkiadesz pk. | 25. <i>Vasárnap</i> , Karácsony |
| 11. <i>Vasárnap</i> , szt. Domorusz pp. | 26. <i>Hétfő</i> , szt. István első vt. |
| 12. Hétfő, szt. Ottilia sz. vt. | 27. Kedd, szt. János ap.. |
| 13. Kedd, szt. Luca sz. vt. | 28. Szerda, Aprószentek |
| 14. Szerda, szt. Nikáz pk.. vt.. †† | 29. Csütörtök, szt. Tamás pk. |
| 15. Csütörtök, szt. Valérián pk. | 30. Péntek, Dávid kir. † |
| | 31. Szombat ,szt. Szilveszter pp. |

(A dült betű misehallgatásra, a †† szigorú, a ††" enyhített böjtre, a † hústól való megtartóztatásra figyelmeztet.)

Minden templomban (vasár- és ünnepnapokat kivéve) reggel 6 órakor Rorate, mely egészen december hó 23-ig tart.

14, 16 és 17-én kántorböjt. Az első és utolsó enyhített: egyszeri jóllakással, háromszor való étkezéssel és húseledel engedélyezésével; a második pedig szigorú: húseledel nélkül.

Belváros: december 2.-án első péntek. Gyóntatás reggel 6 órától. 4.-én a Mária Társulat szándékára énekes szentmise. 6.-án 10 órakor a Kormányzó névnapja alkalmából ünnepélyes szentmise. 8.-án a Mária Társulat szándékára énekes szentmise. 24.-én karácsony böjtje. Egész nap szigorú böjt. Éjfélkor minden templomban szentmise. 25.-én reggel 6-kor pásztorok miséje; 8, 9 órakor csendes misék; 10 órakor püspöki mise szentbeszéddel, fél 12 órakor

csendes mise. Délután 6 órakor ünnepi vecsernye. 26.-án a szokott ünnepi rend. 31.-én délután 6 órakor hálaadó istentisztelet.

Alsóváros: 1.-én délután 6 órakor Jézus Szíve ájtatosság és szentbeszéd. Egész délután gyóntatás. 2.-án 6 órakor énekes szentmise. 4.-én egész nap szentségimádás. Délután 6 órakor szentbeszéd és szentségbetétel. 6.-án, 13.-án és 20.-án d.u. 6 órakor szentbeszéd és szent Antal ájtatosság. 25.-én reggel 6 órakor pásztorok miséje; 7, 8 órakor csendes misék; 9 órakor ünnepi nagymise szentbeszéddel, 11 órakor csendes mise. Délután 3 órakor litánia. 26.-án a szokott ünnepi rend. 27.-én, délután 6 órakor szentbeszéd és szent Antal ájtatosság. 31.-én este 6 órakor évzáró hálaadó ájtatosság szentbeszéddel.

Felsőváros: 25.-én reggel 6 órakor pásztorok miséje. 7 és fél 9 órakor esendes misék, 10 órakor ünnepi mise. Délután 5 órakor litánia. 26.-án a szokott ünnepi rend. 31.-én d.u. 5 órakor hálaadó ájtatosság szentbeszéddel.

Móraváros: 25.-én reggel 7 és 8 órakor csendes, 9 órakor nagymise, prédikációval, fél 12 órakor csendes szentmise. D.u. 6 órakor áldás, szt. beszéddel. 31.-én d.u. 6 órakor évzáró Tedeum szentbeszéddel.

Rókus: 25.-én reggel 6-kor pásztorok miséje; 8, 9 órakor csendes, 10 órakor ünnepi mise szentbeszéddel. Délután 5 órakor vécsernye. 26.-án a szokott ünnepi rend. 31.-én d.u. 5 órakor évzáró Tedeum szentbeszéddel.

Somogpütelep: 8.-án Szeplőtelen fogantatás ünnepén a Zárdaiskola bucsuja. 24.-én éjjeli mise a Zárdaiskolában. 25.-én 8 órakor a Zárdaiskolában ünnepélyes szentmise. 10 órakor a Községiiskolában ünnepélyes szentmise, mely mise alatt az egyházközség képviselőtestülete közös szentáldozáshoz járul. 26.-án 8 órakor a Zárdaiskolában csendes mise. 31.-én d.u. 4 órakor évzáró istentisztelet a Zárdaiskola kápolnájában.

Ujszeged: 25.-én reggel 6 órakor pásztorok miséje; 7 órakor csendes, 9 órakor ünnepi mise szentbeszéddel. D.u. 5 órakor litánia. 26.-án a szokott ünnepi rend. 31.-én d.u. 5 órakor évégi hálaadó istentisztelet.



December hónap egyházi zenéje a Fogadalmi templomban

Dec. 4.-én: IX.. Chorális mise. Változó részek choraliter. Éneklí a Hittudományi Főiskola Énekkara. Vezényel Kapossy Gyula.

Dec. 6.-án: König P. Fogadalmi mise. (Vegyeskar, zenekar.) Változó részek choraliter. Szentmise végén himnusz.

Dec. 8.-án: Rheinberger A-dur mise. (Vegyeskar, orgona.) Változó részek choraliter. Offertorium Deák-Bárdos György: Ave Maria (Vegyeskar, orgona.)

Dec. 11.-én: Deák-Bárdos György

Szent Imre mise. (Vegyeskar, orgona.) Introitus és Communio choraliter. Graduale: Harmat A. »Qui sedes . . .«, offertorium: König P. »Benedixisti Domine« (Vegyeskar, orgona.)

Dec. 18.-án Míssa de Angelis (VIII. chorális mise.) Éneklí a Szent Imre polgári fiúiskola növendékei. Vezényel Magyar Rezső. Változó részek choraliter.

Dec. 25. Demény D. Míssa pastoralis (Vegyeskar és zenekar). Szentmise végén Antos Kálmán feldolgozá-

Igen jó minőségű

a r a n y

Olcsó és szakszerű
töltőtoll javítások

töltőtoll

P 480
nagyobb P 580

Szent István Társulatnál.

sában: »Mennyből az angyal«.

Dec. 26. Bartl Ödön Havi Boldogasszony mise. (Vegyéskar és orgona.) Változó részek choraliter.

Énekek rendje:

December 4.

Harmatozzatok égi magasok
Zálogát adtad óh Jézus
Te vagy földi éltünk

December 6.

Bemegyek szent templomdba
Üdvözlégy Oltáriszentség
Boldogasszony anyánk

December 8.

Áldozunk hív keresztények
Most lett a kenyér
Lelkem tiszta lánggal ég

December 11.

Harmatozzatok égi magasok
Égből szállott szent kenyér
Egek ékessége

December 18.

Harmatozzatok égi magasok
Most az Ur Krisztusnak
Üdvözlégy Mária

Január 6.

Bemegyek szent templomdba
Ez nagy Szentség valóban
Mennyből az angyal

Január 8.

Áldozattal járul Hozzád
Égből szállott szent kenyér
Uram Jézus légy velünk

Január 15.

Egybegyültünk oh nagy Isten
Imádlak nagy Istenség
Nyujtsd ki mennyből



A SZEGEDI KATOLIKUS NÖVÉDŐ Egyesület a szociális és karitatív munka egyöntetűsége és a szociális szervek kívánatos összeműködése céljából november 28.-tól kezdve az Országos Magyar Vöröskereszt irányításával a város hatósága és a Katolikus Növédő rendezésében szegénygondozói tanfolyamot rendez. A tanfolyam előadói valamennyien előkelő közéleti férfiak, akik állásuknál fogva hivatásos szakértői a szegénykérdésnek.

SZENT KATALIN ÜNNEPSÉG. Évszázados szünetelés után az idén ülte meg először Szeged katolikus társadalma szent Katalin ünnepét. Azelőtt e szent volt a város védőszentje s most ismét feltámasztották ezt a kegyeletes megemlékezést.

Az idén a Főpásztor utasítására az alsóvárosi ferences templomban rendezték az ünnepségeket, amelyek Katalin napján délelőtt nagy felvonulással kezdődtek. A Széchenyi-térről hosszú menet vonult Alsóvárosra, hogy ott a templomban részt vegyen az ünnepi istentiszteleten. A templomba érkezett Glattfelder Gyula megyéspüspök is, aki fényes segédlettel ünnepi nagymisért pontifikált. Evangéliumkor mélyen megható beszédben vázolta a nap jelentőségét és Szent Katalin bátor hitét kérte Szeged város minden polgárának szívébe. Szentbeszéd után Somogyi Szilveszter dr. polgármester érces hangon gyönyörű felajánló imát mondott, amelyet a hívősereg térdenállva hallgatott.

KALAZANCIUS-ÜNNEPSÉG. November 27.-én szépen sikerült rendi ünnepélyt rendezett a piarista gimnázium. Az ünnepségen a beszédet Révay József dr. piarista atya mondta.

GLATTFELDER PÜSPÖK A TEMETŐI UT RENDEZÉSÉÉRT. Megyéspáspásztorunk indítványt adott be Szeged város polgármesteréhez. Az indítványban azt kívánja a püspök, hogy a belvárosi temetőhöz vezető utat fasorral szegélyezzék, amint az más városokban is látható. Azonkívül az út salakoztatását is kéri a püspök. A korszerű és szükséges indítványt a polgármester pártólólag terjesztette a kisgyűlés elé.

AZ ELSŐ ADVENTI DÉLUTÁN. A Katolikus Kör most is adventi délutánokat rendez. Az első november 27.-én folyt le fényes sikerrel. Berecz János dr. a Kör elnöke nagyszabású megnyitó beszédet mondott, majd Stadler Frida, a Katolikus Leányok Országos Szövetségének igazgatója mondott közvetlen és korszerű beszédet a leányifjúság problémáiról. A műsort a Hazánk Dalkör énekszámai és Erdélyi János zenetánár hegedűszámai tették teljessé, utóbbiakat Antos Kálmán orgonaművész kísérte zongorán.

BARMOSS GYÖRGY FÖESPERES LETT. Glattfelder Gyula dr. megyéspáspásztor Barmoss György nyugalomba vonult alsóközponti esperesplébánost a székesegyház főesperesévé és az egyházmegyei kormánytanács tagjává nevezte ki. Az új

egyházi méltóság ünnepélyes beiktatása november 20.-án délben folyt le püspöki palota kápolnájában. A Főpásztor letétette Barmoss Györggyel az előírt esküt, majd közvetlen beszéd kíséretében iktatta be méltóságába, végül pedig átadta neki a lila főpapi gallért és lila birétumot.

SZEGED VÁROS GŐZFÜRDŐ és vízgyógyintézetének gyógyiszap osztálya a közel jövőben megnyílik. Részletes tájékoztatás a legközelebbi számban.

HA KÉSZPÉNZÁRON akar hat havi részletre vásárolni, mindent megkaphat a **Hermes** Iroda útján, Szeged, Somo gyi-utca 24. l. em.



PESTI MAGYAR

KERESKEDELMI BANK

SZEGEDI FIÓKJA

Vörösmarty-utca 7. szám.
A Kir. Törvényszék inellett
Telefonszám: 1004 és 1098.

*

**Előnyös feltételek alapján
mindenfélé**

kölcsönt folyósít.

*

**Betéteket elfogad
takarékkönyvecskére.**

Zeneművek raktára

Traub B. és Társa

**Klauzál-tér,
Kiss Dávid palota.**

Mutatványszám

Kaptuk a következő udvarias hangú levelet:

Kérem ezt a választ lapjában ugyanolyan helyen közölni, mint amilyen helyen a támadó cikket közölte. Remélem van annyi gavalléria a hatalmas-róm. kat. Egyházban, hogy ezt megteszi.

Kellő tisztelettel:

Vésztő 1932. november 16.

Gönczy Béla

Készséggel leközzöljük a választ minden helyesírási és szerkezeti hibájával együtt, nem udvariasságból, még kevésbé kötelességből, hanem egyszerűen azért, hogy olvasóink megismerkedjenek olyan vitatkozási modorral és egyéni stílussal, amire mindközönségesen a Tudósító hasábjain kevés alkalom nyílnék.

A kálvinisták békéje címmel a Szegedi Katolikus Tudósító 1932. nov. 1-i száma jónak látott Bibliai Tanulmányok c. munkából néhány sor idézetet kiragadni s azt, mint a róm. kath. egyház ellen való merényletet tüntetni fel. A cél nyilvánvaló: diszcreditálni kell a Szegedi Kálvinista Kör felekezeti békét istápolni akaró vállalkozását, holott a kettő között semmiféle kapcsolat nincsen.

Ismeretlen Támadó Ur! Az ön hangja ugyan különböző közmondásokban foglalt életmaximák alapján felmentene engem attól, hogy cikkére egyáltalán reflektáljak, de mivel volt szives azt hozzám juttatni, sőt piros ceruzával körülrajzolgatni,¹ ebből azt következtetem, hogy választ vár. Nem akarom tehát, hogy csalódjék.

Azt állítja, hogy »nekem semmi közöm ahhoz, hogy a katolikusok miként imádkoznak. Bár ez a tétele meg nem állhat, mert egy keresztyén embernek köze van ahhoz, hogy az imádkozás Jézus Krisztus szellemében való legyen, mindazáltal a gyakorlati élet jogi vonatkozásaiban elfogadom ezt az állítását és azt kérdem öntől: Remélem van közöm ahhoz, hogy a reformátusok miként imádkoznak? Ezek a tanulmányok a reformátusok számára íródtak. Most már én kérdem: Mi jögon von ön engem felelősségre, hogy református hiyeinket miként akarom rávezetni az imádkozás helyes módjára. Vagy azt gondolja, hogy a XVIII. században él, amikor az önök cenzurája még a református kátekből is kihúzhatta a neki nem tetszőket.² Megnyugtatom, hogy ezek az idők mindörökre és visszahozhatatlanul³ elmúltak. A felekezeti békének egyetlen akadálya az önök praepotens magaviselete.⁴ Mit gondol mennyi ténybeli ferdtéseket magában foglaló példát lehetne idézni az önök mai néplapjaiból? Azért azzal válaszolok: »Söpörjön

1. Erről a szerkesztőség nem tud.

2. Ma már minden átlag-tanult ember tudja, hogy a XVIII. század cenzuráját nem a katolikus Egyház, hanem az állam gyakorolta.

3. Bár igaza volna, mert akkor megszűnnék az a cenzura, amelyet a protestáns északi államokban még ma is, a XX. században gyakorolnak velünk szemben.

4. Soha sem az öregebb, a nagyobb, a hatalmasabb szokott praepotens lenni.

csak a saját háza előtt!« Nekem jogom van ahhoz, hogy a reformátusok közé belopódzkodott és a róm. kath. hatásokra visszavezethető ferde gondolkozásmód ellen küzdjek, a Szentírás tiszta szellemét megmagyarázzam⁵ s az Isten kijelentését magában foglaló Szentírás alapján állítsam, hogy »a bűneit senki le nem imádkozhatja«, »az imádkozás nem bír érdemszerző erővel«, »hogy haszonlesésből nem lehet a Krisztus szellemében imádkozni.« (?)

Ez a református és egyúttal krisztusi álláspont,⁶ amit hirdetni nem csak jogom, de kötelességem. Bár egyetlen szóval sem állítottam, hogy a róm. kath. egyházban sötétség van, de azt állítom most is, hogy ahol imádságot büntetésként szabnak ki,⁷ erre pedig van eset a gyakorlati életben, ott sötétség van. Ha önök találva érzik magukat, arról nem tehetek, sem arról, hogy önöket ez bántja, mert vannak önök között még olyanok is, kiket a mi pusztá létezésünk is sért. Ön haragszik azért, hogy a sötétség szót használtam. Ha születésétől fogva sötét pincében tartózkodnék az ember, azt hinné, hogy ott világosság van, ám ha a napfényre kijön, akkor látná csak, hogy a pince mennyre sötét. Ezért nem látja ön azt a szomorú sötétséget, amely ezeket a szavakat adja az ajkára: »Isten helyettese a pap.«⁸ »Nálunk mindenki imádkozik. Azok is, akiknek alig van bűnük. S ezek imádkozásának időtartama semmiesetre sincsen arányban bűneikkel. Igen gyakori, hogy a kevésbé bűnös ember sokkalta többet imádkozik, mint a bűnös ember. Önszántából. Pedig ezeknek nincs mit leimádkozni.« Ezek az ön állításai, amelyekre elég annyit mondanom: argumentum ad hominem. Öszintén megvallom, hogy ekkora sötétségről nem volt fogalmam.

Ugyan kérem, csak nem gondolja, hogy ön meg fogja cáfolni Jézus Krisztust, Pál apostolt, Origenest, Szent Ágostont, Luther Mártont, Kálvin Jánost?⁹

Legyenek már egyszer azzal tisztában, hogy hit dolgában áthidalhatatlan elvi ellentétek vannak közöttünk s mondjanak le arról a több mint nai-vitásról, hogy az önök véleménye csalhatalan¹⁰ s hogy a róm. kath. egyház

5. Nehezen volna bebizonyítható, hogy az Ur Jézus a Szentírás tiszta szellemének magyarázatát kizárólag a vésztői református lelkeszre bízta volna.

6. »Egyúttal« helyett értendő »nem a«! A reformáció ugyanis éppen a krisztusi álláspontot reformálta meg, tehát azzal semmiképen sem lehet azonos.

7. Ezen állítás bebizonyítandó, ellenkező esetben rágalom vagy értelmetlenség.

8. Nem több ez, mint amit a reformátusok által is tiszteletben tartott Szentírás tartalmaz: »Vegyétek a Szentlelket, akiknek megbocsátjátok bűneiket, meg vannak bocsátva, akiknek megtartjátok.....

9. Sem Jézus Krisztust, sem szent Pál apostolt, sem Origenest, sem szent Ágostont nem kell nekünk megcáfolnunk, mert az Egyház ma is azt hirdeti, amit ők tanítottak. Luther Márton és Kálvin János pedig eléggé cáfolják egymást.

10. A mi véleményünk nem csalhatalan, csak a római pápáé, amikor hit és erkölcs dolgában ex cathedra nyilatkozik.

az egyedül idvezítő.¹¹ Higgyék el már, hogy az egyház nem idvezít, hanem egyedül és kizárólag csak Jézus Krisztus.

Ön felháborodik ezeken az állításokon? Sajnálom, de arra kérem, hogy olvassa el néhányszor az ujszövetségi Szentírást, hogy tanuljon meg világosan látni, tűrni és szeretni.

Végül még azt is írja nekem: »Ej, ej, Kedves Lelkész Ur! Tagadja az ima érdemszerző erejét, de nem érez elég bátorságot és tudást, hogy annak az ön által vallott új jellegét megnevezze és megismertesse. Pedig erre őszintén kíváncsi lennék.« Igazán? Kérem vegye meg a Bibliai Tanulmányok c. könyvemet, melyből megkapja reá a választ. Egyébként ha sajnálná reá az 1 P.-t, könyvem pár sorát, mert az egészet nem írhatom ide, idézem: »Az imádság nem is arra való, hogy vele a mi céljainkat érjük el,¹² inkább arra, hogy Isten céljait ismerjük fel imádkozásaink által. Ezért szükséges, hogy állhatatosak legyünk a könyörgésben, mert Isten céljait csak az állhatatosan könyörgő lélek ismerheti fel!« Kérem imádkozzék állhatatosan abban, hogy Isten célját felismerhesse abban is: Vajjon miért adta Isten e világnak a reformáció (hitjavítás) áldását. Ha ezt felismeri, akkor többé nem fog felháborodni azon, amit egy református lelkész református hívek részére ír.

11. Sajnos, ezt az örömet nem szerezhethetjük meg a református lelkész úrnak, mert mi az Ur Jézustól nyert felhatalmazás alapján hirdetjük, hogy egyedül az Egyház üdvözít. Mindenesetre nem véletlen, hogy egyedül a római katolikus Egyház meri ezt önnönmagáról hirdetni.

12. Lám, így jár az, aki a saját szűkreszabott emberi tehetségét túlbecsüli és saját erejére támaszkodva akar a Szentírásnak kizárólagos joggal helyes értelmezést adni. Mi úgy emlékezünk, mintha az Ur Jézus maga mondtotta volna: Kérjétek és megadatik nektek, zörgessetek és megnyitattik nektek.... és más helyen: Amit az én nevemben kérték az Atyától, megadja nektek.... de ha minderre nem emlékeznék a vésztői református lelkész úr, talán a Miatyánkot nem felejtette el. Avagy nem szokta imádkozni: mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma és bocsásd meg a mi vétkeinket..... pedig — ezt eddig még senki sem tagadta — erre a szent imádságra maga az Ur Jézus tanított bennünket! A mindennapi kenyérnél és a bűnbocsánatnál fontosabb kérnivalónk avagy »céljaink« alig lehetnek.

De nem volnánk méltók a bűnbocsánatra, ha mi is meg nem bocsátanánk mindazoknak, akik ellenünk vétének, — a vésztői református lelkésznek is. (Szerk.)

50/50 drb. doboz levélpapír és boríték	—	—	—	P	2'—
50/50 drb. igazgatósági lev. papír és boríték	—	—	—	P	2'60
100 papír 100 boríték tömbbe	—	—	—	P	3'—

Kapható: **Szent István Társulatnál.**

A világpolitika krónikája

GDYNIÁBAN (Lengyelország) egy tojásexport vállalat alakult, amelynek célja a román tojásexportot Gdynián keresztül Angliába továbbítani.

SPANYOLORSZÁGBAN a sztrájkmozgalom egyre fenyegetőbb arányokat ölt. Ugyálszik, tervszerű felbujtásról van szó.

SPANYOLORSZÁGBÓL száműzték Kolumbusnak, Amerika felfedezőjének egyik ivadékát, mint gyanús arisztokratát. — GUYANÁBAN, Franciaország büntetőgyarmatán az elmúlt hetekben nagy kiterjedésű és dús aranybányákra bukkantak. — JAPÁNBAN a taifun megint tízezer házat és ezer embert pusztított el. — LENGYELORSZÁGBAN újból négy kémét végeztek ki. — BAUER ANTAL zágrábi érsek hírek szerint még ebben az esztendőben megkapja a bíborosi kalapot. — MANDZSURIÁBA a japán nagyvezérkar két hatalmas hadsereget küldött. A hadseregnek az a feladata, hogy a kínaiakat, akik számát háromszázezer emberre becsülik, beszorítsák Csak-Pai hegyvidék kopár területére, hogy ott éhen pusztuljanak. — NEWYORKBAN már építik az első sörcsarnokot. A helyiség berendezésén 400 munkás dolgozik. — LAUSANNE (Svájc) városházára robogó gépkocsiból bombát dobtak. Öt ember megsebesült. — SACHS ERNŐ német gyáros, a bicikli feltalálója, nem régiben meghalt. — AMERIKÁBAN acélburkolatú utakat is építenek. — A FASCISTA OLASZORSZÁG ebben az évben 314.638 gyermeket nyaraltatott 1312 nyaralóhelyen. — AZ 1933. ÉVI OSZTRÁK költségvetés 1324,1 millió schilling kiadást és 1324,3 millió schilling bevételt irányoz elő. — MUSSOLINI olasz miniszterelnök Turinban tartott egyik beszédében ismételten hangsúlyozta a német álláspont jogosságát a fegyverkezés kérdésében.

Harisnyát, kesztyűt legolcsóbban Szász Lajos divatüzletében, Kárász-u. 2.

Fűzőt

eredeti párisi modellek szerint a legolcsóbban készít

HÖFLE kesztyűs
Szeged, Klauzál-tér 3.

Segesváry „Drogéria”

Szeged, Kárász-u. 6.

Telefon aut. 13 – 42.

Felelős szerkesztő vitéz MARIAFÖLDY MÁRTON dr.

A lapot szerkeszti és kiadja: BALOGH ISIVÁN dr.

Nyomja a Prometheus-nyomda.

Szeged, Dugonics-tér 12. Telefon: 23—29.